

SANĪTA REĪNSONE
KRISTĪNE JURJĀNE

KUS MUL PATAREI!

KĀ ĪGAUNIĒJAS LEĻĻI BĒGA UZ LATVIJU



TĀLUMNIEKĪ

VIDUĻĪ

SALĒNIEŠĪ

TEPATIEŠĪ

SETUČĪ

VILKU MUIŽA



Taču tad švikstoņa apklusā. Leļļi sāka palēnām vērt acis vaļā un grasījās jau visi kopā atviegloti nopūsties, kad Gulbīšakmens viņā galā pamanīja lielu, baltu piedzīvojumu ar oranžu knābi. Ha! Ha! Ha! Tā varat smieties jūs, lasītāji un klausītāji, jo leļļu iedomātais piedzīvojums patiesībā bija gulbis. Bet leļļiem smieklī nebija ne prātā. Gulbis izskatījās liels, draudīgs un dusmīgs. Tīmo-Mīmo jau grasījās sākt atvainošanās. Vislabāk būtu atvainoties visiem pēc kārtas, bet Endelim – trīskārši.

Taču lielais baltais gulbis pirmais atvēra knābi un.... ieklukstējās. Tā pat nebija dusmīga ieklukstēšanās. Patiesībā gulbis izklausījās pēc vienas kārtīgas lauku vistas!

Pēkšņi no leļļiem atstājās visas bailes. Tās aizklīda atpakaļ mežā. Droši vien devās pie kukaiņiem un pelēm. Vietā atnāca smieklī, tomēr leļļi negribēja būt nepieklājīgi un smieklus saslēpa kabatās, zeķēs, sūnās – kas nu kuram bija pa rokai. Jāks pieklājīgi apvaicājās, kādēļ gulbis, būdams liels un visai izskatīgs, kluks kā vista, kas taisās uz perēšanu?

Gulbis tikai smagi nopūtās. Kopā ar citiem gulbjiem viņš esot dzīvojis nelielā ezeriņā. Tēpat netālu no Gulbīšmeža. Reiz pie tā saticis vienu brīnumskaistu putnu. Daudz mazāku par gulbi pašu. Skaistām, apaļām acīm un mazu, asu knābīti. Un tik pelēkbrūnām spalvām kā pavasara peļķūdeņi. Daiļā būtne saukusies vista, un gulbim viņa ļoti iepatikusies. Vārds pa vārdam – un vista gulbi pierunājusi iemainīt savu balsi pret vistas balsi. Gulbja balss viņai esot vajadzīga tikai uz vienu dienu. Un nosolījusies – kad saule rietēšot, nākšot mainīties atpakaļ. Gulbis nopriecājies, ka vista nāks atkal, un piekritis.

Gaidījis, gaidījis, bet vista ezermalā nav rādījusies. Ne todien, nedz arī citu dienu. Citi gulbji sākuši šo ķircināt un saukāt par peldošo vistu. Gulbis tādu dzīvi nav varējis izturēt un bēdzis uz mežu. Tur viņš dabūjis darbu un sācis strādāt par piedzīvojumu. Viņa uzdevums mežā nu bijis sagādāt viesiem pārsteigumu. Pirmdienās un trešdienās viņš tos pārsteidzot, tēlodams neglīto pilēnu, otrdienās un ceturtdienās kā vadātājs maldinot atnācējus pa mežu riņķu





